

БРАТЯ ГРИМ

ДЕЦАТА ОТ ХАМЕЛН

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

През 1284 година в Хамелн бил виждан чудноват мъж. Той носел многоцветно пъстро наметало, поради което бил наричан Бундтинг, и се препоръчвал за ловец на плъхове, като обещавал срещу определена сума да освободи града от мишки и плъхове. Гражданите се спогодили с него и му обещали някакво възнаграждение. Ловецът на плъхове извадил една свирка, засвирил и тогава от всички къщи се заизмъквали плъхове и мишки и се събрали около него. Когато сметнал, че никоя не е останала, той тръгнал, тълпата го последвала и той я отвел до Везер; там смъкнал дрехите си и навлязъл във водата, животните се втурнали след него и се издавили.

След като гражданите били освободени от нещастieto си, обещаната награда им се посвидила и те я отказали на мъжа под всевъзможни претексти, така че той си тръгнал ядосан и огорчен. Той се появил отново на 26 юни, деня на апостолите Йоан и Павел, в седем часа сутринта, според други обаче по пладне, този път в образа на ловец, ужасяващ на вид, с червена чудновата шапка, и засвирил по улиците. Скоро се стекли много на брой — този път не плъхове и мишки, ами деца, момчета и момичета от четири години нагоре, сред които била и порасналата дъщеря на градоначалника. Множеството го последвало и той го отвел в планината, където изчезнал с всички деца. Случилото се видяла една бавачка, която с дете на ръце ги последвала отдалеч, след което се върнала и донесла слуха в града. От всички врати се втурнали вкупом родителите и със съкрушени сърца започнали да дирят децата си; майките започнали жално да викат и плачат. Още същия час по вода и по суша били проводени пратеници да се осведомят дали някой е виждал децата, или поне някои от тях, ала всичко било напразно. Сто и тридесет деца се изгубили. Някои твърдят, че две от тях изостанали и се върнали, само че едното било сляпо, а другото глухонямо, така че сляпото не можело да посочи мястото, а само разказало как са последвали свирача; а глухонямото посочило мястото, но нищо не било чуло. Едно детенце изтичало по риска и се върнало да вземе дрехата си, с което избегнало нещастieto; понеже като дошло отново, другите вече били изчезнали в пролома на един хълм, който показват до ден-днешен.

Улицата към портата, през която минали децата, чак до средата на осемнадесети век, пък и днес, се нарича „Беззвучна“ или „Тиха“, понеже на нея не бива да се танцува, нито да се свири. Дори когато

невеста била отвеждана с музика до църквата, свирачите трябвало да замлъкнат на тази улица. Хълмът край Хамелн, където изчезнали децата, се нарича Попенберг и на него отляво и отдясно са издигнати два камъка във формата на кръст. Някои твърдят, че децата били преведени през една пещера и излезли в Зибенбюрген.

Гражданите на Хамелн записали случката в градската книга и започнали да броят дните и годините от деня, в който загубили децата си. Според Зайфрид в градската книга е посочена датата 22-ри, а не 26-и юни. На кметството били изписани следните стихове:

*В лето 1284-то след Христа
сто и тридесет малки деца
от Халгелн далеч в планината отвлече
свирачът и никой не зърна ги вече.*

И на новата порта:

Тази порта беше построена 272 години след като магьосникът отведе сто и тридесетте деца от града.

През 1573 година кметът накарал да изобразят историята на църковния витраж със съответния надпис, който обаче в по-голямата си част е станал нечетим. Има изсечена и такава монета.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.